

То отишло и видѣло, че Глупчо ги яде съ листата, дори и съ клончетата. И се върнало да каже на майка си.

— Не е на добро, чедо! — рекла майката.

— Глупчо влѣзълъ въ кѣщи и казалъ:

— Добъръ вечеръ!

— Добре дошелъ, юначе! Седни де, седни! — и му турнала възглавница да седне. Ламята пакъ се разшетала, ужъ да готви.

Турнала надъ огъня връшника, на-трупала подъ него торъ, та се зади-мила цѣлата кѣща. Тя рекла на Глупчо:

— Я, юначе, понаведи, се та духни да пламне огънътъ, да не пуши толкова!

— Азъ съмъ дошелъ на гости, а не съмъ дошелъ да ти слугувамъ, — отговори Глупчо.

Ламята се подвоумила, па се навела да духне огъня. Глупчо дигналъ боздугана и я ударилъ между плещитѣ, разцѣпилъ я на две половини, братята му излѣзли живи изъ нея.

Той ги повелъ къмъ дома си и имъ казалъ:

—Още еднажъ да не се хвалите, че сте по юнаци отъ мене!

ЖЕРАВИ

Прехврѣкватъ жерави на югъ
И съсъ плачевенъ крикъ прощаватъ се, отлитатъ —
„Да носиме ли поздравъ ний отъ тукъ?“ —
Като че съ тоя викъ тѣ питатъ.

И волно жилави криле
За пжтъ далеченъ, презъ морета, тѣ обтѣгатъ;
За югъ ли пакъ имъ дожалѣ,
Та днесъ напускатъ ни и бѣгатъ?

А тѣ летятъ, летятъ, летятъ,
Нанизани на върволици...
И сѣкашъ шепнатъ имъ: „На добъръ пжтъ, на добъръ пжтъ!“
Гори, поляни и рѣчици...